

[Justitsministeren.]

stighedsbegrænsninger og spørgsmålet om revision af den gældende ordning vedrørende parkeringsafgifter og parkeringskorps.

I § 1 i lovforslaget foreslås det, at der i færdselslovens § 35 indføjes en bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte bestemmelser om generelle hastighedsbegrænsninger.

Begrundelsen for forslaget fremgår af de medfølgende bemærkninger, men jeg vil dog gerne ved denne lejlighed give forslaget nogle uddybende kommentarer med på vejen.

Spørgsmålet om indførelse af generelle hastighedsbegrænsninger var senest til debat i det høje ting i tilslutning til et forslag til lov om ændring af færdselsloven i folketingsåret 1970-71. Et forslag om indførelse af generelle hastighedsbegrænsninger blev ved 2. behandling af lovforslaget den 2. juni 1971 forkastet med 118 stemmer mod 39.

Der er jo siden sket det, at yderligere en række lande i Europa har indført generelle hastighedsbegrænsninger, således at Danmark på dette område for så vidt indtager en særstilling i Europa i dag. Denne konstatering er måske ikke et argument i sig selv, men lad mig straks sige, at erfaringerne fra udlandet synes at have været gode. Jeg vil her særlig nævne erfaringerne fra Sverige, hvor det senest ved en veldokumenteret undersøgelse er godtgjort, at generelle hastighedsbegrænsninger uden for tættere bebyggede områder har en væsentlig betydning for færdselssikkerheden.

Dernæst har vi jo igennem nogen tid haft generelle hastighedsbegrænsninger som følge af benzinsituationen. De foreløbige tal fra den periode, hvor vi har haft kørselsrestriktioner, herunder også generelle hastighedsbegrænsninger, synes at vise et klart fald i ulykkernes antal.

På denne baggrund er det min opfattelse, at vi ikke bør vende tilbage til den ordning, som var gældende forud for indførelsen af de nævnte restriktioner, når disse bliver ophævet. Det er min agt, såfremt jeg opnår tingets tilslutning til det, til sin tid at lade de nuværende kørselsrestriktioner afløse af generelle hastighedsbegrænsninger baseret på færdselssikkerhedsmæssige hensyn.

Efter forslaget vil de generelle hastighedsbegrænsninger ikke fremgå af loven, men bliver fastsat administrativt. Det er min

opfattelse, at dette spørgsmål først kan afgøres forsvarligt, når der i en længere periode af indtil 2 års varighed er indhentet erfaringer gennem en forsøgsordning, som agtes gennemført i samarbejde med Rådet for Trafiksikkerhedsforskning. Først da kan der tages stilling til en eventuel permanent ordning. Tilrettelæggelsen af forsøgsordningen drøftes for tiden med Rådet for Trafiksikkerhedsforskning, og jeg står naturligvis til disposition for udvalget med nærmere oplysninger herom.

Herefter vil jeg gå over til at omtale lovforslagets § 2 vedrørende spørgsmålet om revision af de gældende regler om parkeringsafgift og parkeringskorps.

I 1971 vedtog folketinget en ordning, hvorefter der blev foretaget en afkriminalisering af visse standsnings- og parkeringsrestriktioner. Endvidere blev justitsministeren bemyndiget til at overlade en del af kontrollen med overholdelsen af de nævnte restriktioner til parkeringskorps, der etableres under politiet.

Den nye ordning var baseret på færdselssikkerhedskommissionens betænkning fra 1967 om udøvelse af parkeringskontrol. Ordningen fraveg færdselssikkerhedskommissionens forslag på to punkter.

For det første omfattede afkriminaliseringen ikke kun sådanne restriktioner, der tilgodeser en rationering af gadearealet, men også restriktioner, der er begrundet i færdselssikkerhedsmæssige hensyn, herunder stop- og parkeringsforbud, der er fastsat ved skiltning.

For det andet bestemtes, at parkeringskorpserne skulle etableres under politiet, og at pålagte afgifter som en konsekvens heraf tilfalder statskassen. Færdselssikkerhedskommissionen havde foreslået, at korpserne blev etableret under kommunerne, men dette forslag mødte modstand fra kommunal side.

Imidlertid blev der i loven indsat en bestemmelse om, at færdselslovens § 69 b skulle tages op til revision i folketinget i folketingsåret 1973-74, således at folketinget kunne få lejlighed til at tage stilling til, om det var ønskeligt, at parkeringskorpserne blev overført til kommunerne.

Justitsministeren har senere udnyttet bemyndigelsen til at oprette et parkeringskorps i det storkøbenhavnske område. Par-